

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED VÁROS ÉS A SZEGEDI JÁRÁS DOLGOZÓINAK LAPJA

XII. évfolyam, 131. szám

Ara: 50 fillér

Kedd, 1956. június 5.

Bulganyin és Hruscsov elvtárs hétfőn fogadta Joszิป Broz-Tito elnököt

Vasárnap este Tito elnök feleségével, N. Sz. Hruscsovnak, az SZKP Központi Bizottsága első titkárnak és Veljko Micsunovicnak, a moszkvai jugoszláv nagykövetség kíséretében több mint két óráig sétált a Moszkva utcáin, majd meglátogatta a Lenin-hegyet.

Tito elnök és kísérete a Puskin téren kiszállt a nyitott kocsiból. Végsőként a Puskin szobrárt övező kis parkban, majd gyalog elindultak a Gorkij utcán és Tito elnök kívánságára a moszkvai szovjet épülete előtt mentek el. A járőrelők hatalmas tömege kísérte mindenfelé a jugoszláv vendégeket és élte a szovjet-jugoszláv barátságot.

Tito elnök kíséretével ezután befordult a Sztolisnyikov utcába, majd visszatért a Gorkij utcába, ahol már hatalmas tömeg várta őket. Amikor Tito elnök, Hruscsov és a többiek a Gorkij utca sarkához értek, Hruscsov azt javasolta:

— Menjünk be egy foglaltra!

Tito elnök és kísérete elfogadta a meghívást és valamennyien bementek egy közeli cukrászdába.

Minden asztal foglalt volt. A vendégek megérkezése azonban egy fiatalokból álló társaság nyomában felkelt és átadta

asztalát. Hruscsov foglaltot rendelt vendégeinek.

A cukrászda előtt ekkor már hatalmas tömeg tolongott és „Hurrá Tito elvtársnak!” „Hurrá Nyikita Szergejevicsnek!” kiáltásokkal ünnepelte őket.

A cukrászdából kijött Tito elnök és kísérete újra kocsiba szállt, majd a Vörös téren a Kreml mellett a Lenin-hegyre hajtottak. Az egyetlen épülete mellett a kocsik megállt, a benne ülők gyönyörködtek Moszkva esti panorámájában. A járőrelőkből itt is hamarosan nagy tömeg verődött össze a kocsik körül.

Ezután a Kijevi-pályaudvar mellett visszatértek a Tolstoj utcába, Tito elnök szállására.

Joszıp Broz-Tito, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnöke június 4-én, — magyar idő szerint reggel 9 órakor látogatást tett N. A. Bulganyinnal, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökével.

Tito elvtárs kíséretében volt Edvard Kardelj, a szövetségi végrehajtó tanács elnökhelyettese, Koca Popovics külügyi államtitkár, Mijalko Todorovics, a szövetségi végrehajtó tanács tagja, Jakov Blazevics, a Horvát Népköztársaság végrehajtó

tanácsának elnöke, valamint Veljko Micsunovics, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete.

A fogadáson megjelent D. T. Sepilov, szovjet külügyminiszter, valamint Firjubin, a Szovjetunió belgrádi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete.

N. A. Bulganyin és Joszıp Broz-Tito barátságos beszélgetést folytatott.

Tito elvtárs magyar időszámítás szerint 9 óra 30 perckor látogatást tett N. Sz. Hruscsov-nál, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkárnál.

Joszıp Broz-Tito, feleségével és kíséretével hétfőn meglátogatta a moszkvai Kreml nevezetességét. Először Lenin dolgozószobáját és lakását nézték meg. Tito elmondta, hogy már régóta szerette volna felkeresni ezt a történelmi nevezetességű helyet, mivel azelőtt még nem járt itt.

A jugoszláv vendégek ezután végigjárták a Kremlt, meglátogatták történelmi emlékeit, valamint a múzeumot.

Tito elnök a Kreml-ben elhelyezett a szovjet látogatókkal is, egyezést jöjjön létre. Ez az őszinte törekvés biztosította a tárgyalások sikeres befejezését — amely alapvetően megjavította a két ország kapcsolatát és megnyitotta az utját a baráti együttműködésnek nemcsak gazdasági, hanem politikai vonatkozásokban is.

Nagy jelentőségű az az egyezmény, amelyet a műszaki és a tudományos együttműködésről a gazdasági és pénzügyi egyezményrel egy időben írtunk alá.

A műszaki és a tudományos eredmények és tapasztalatok kölcsönös kicserélése lehetővé teszi, hogy tanulmányozhassuk a szocializmus építése során a két országban elért eredményeket

Nemcsak a tárgyalásokat jellemezte a megértés és a jóakarát, hanem meleg baráti fogadtatásban volt része a magyar delegációnak mindenütt, ahol ott-tartózkodása idején megfordult. Ezt tapasztaltuk nemcsak Belgrádban, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság fővárosában, hanem ezt tapasztaltuk a Horvát Népköztársaságban éppen úgy, mint a Szlovén Népköztársaságban is, Zágrábban és Ljubljánban, ahol vendégei lehettünk a népköztársaságok kormányainak — fejezte be nyilatkozatát Olt Károly pénzügyminiszter.

— Minden magyar, mind jugoszláv részről megállapítás nyert, hogy a gazdasági kapcsolatok kiszélesítésének számos lehetősége van. Jugoszláviának fejlődő ipara, természeti adottságai lehetővé teszik a széleskörű gazdasági együttműködést. — Mint konkrét kérdés került előtérbe például a rijekai kikötő, amelynek fejlesztése és kihasználása közös érdeke Jugoszláviának és Magyarországnak.

Eppen ezért máris meg egyeztünk abban, hogy még e hó folyamán közös szakértőkkel álló delegáció fogja megvizsgálni Budapesten a rijekai kikötő fejlesztésére és kihasználására vonatkozó terveket és lehetőség szerint még ez év folyamán a tengerentúli magyar külkereskedelem és tranzitforgalom jelentős részét a rijekai kikötőn keresztül fogjuk lebonyolítani.

A két ország képviselői között lefolyt tárgyalásokat első perctől az a cél vezette, hogy egymás érdekeinek kölcsönös szem előtt tartásával meg-

egyezzenek megkötésének jelentőségét emeli az, hogy lehetőség nyílik arra, hogy a két ország gazdasági kapcsolatai a gazdasági és pénzügyi egyezményre támaszkodva a most folyó kereskedelmi tárgyalások során az 1956/57. években és a rákövetkező években még inkább kiszélesüljenek.

Mind magyar, mind jugoszláv részről megállapítás nyert, hogy a gazdasági kapcsolatok kiszélesítésének számos lehetősége van. Jugoszláviának fejlődő ipara, természeti adottságai lehetővé teszik a széleskörű gazdasági együttműködést. — Mint konkrét kérdés került előtérbe például a rijekai kikötő, amelynek fejlesztése és kihasználása közös érdeke Jugoszláviának és Magyarországnak.

Eppen ezért máris meg egyeztünk abban, hogy még e hó folyamán közös szakértőkkel álló delegáció fogja megvizsgálni Budapesten a rijekai kikötő fejlesztésére és kihasználására vonatkozó terveket és lehetőség szerint még ez év folyamán a tengerentúli magyar külkereskedelem és tranzitforgalom jelentős részét a rijekai kikötőn keresztül fogjuk lebonyolítani.

A két ország képviselői között lefolyt tárgyalásokat első perctől az a cél vezette, hogy egymás érdekeinek kölcsönös szem előtt tartásával meg-

egyezzenek megkötésének jelentőségét emeli az, hogy lehetőség nyílik arra, hogy a két ország gazdasági kapcsolatai a gazdasági és pénzügyi egyezményre támaszkodva a most folyó kereskedelmi tárgyalások során az 1956/57. években és a rákövetkező években még inkább kiszélesüljenek.

Mind magyar, mind jugoszláv részről megállapítás nyert, hogy a gazdasági kapcsolatok kiszélesítésének számos lehetősége van. Jugoszláviának fejlődő ipara, természeti adottságai lehetővé teszik a széleskörű gazdasági együttműködést. — Mint konkrét kérdés került előtérbe például a rijekai kikötő, amelynek fejlesztése és kihasználása közös érdeke Jugoszláviának és Magyarországnak.

Eppen ezért máris meg egyeztünk abban, hogy még e hó folyamán közös szakértőkkel álló delegáció fogja megvizsgálni Budapesten a rijekai kikötő fejlesztésére és kihasználására vonatkozó terveket és lehetőség szerint még ez év folyamán a tengerentúli magyar külkereskedelem és tranzitforgalom jelentős részét a rijekai kikötőn keresztül fogjuk lebonyolítani.

A két ország képviselői között lefolyt tárgyalásokat első perctől az a cél vezette, hogy egymás érdekeinek kölcsönös szem előtt tartásával meg-

Konzultáció a második ötéves terv irányelveiről

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének agitprop és tervosztálya hétfőn délután a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében konzultációt rendezett a má-

A Nemzetközi Munkügyi Szervezet

évi közgyűlésének 39. ülésén június 6-án nyílik meg Genfben. Az értekezleten megvitatták a főgazdátó évi jelentését a világ gazdasági, szociális helyzetéről, majd több munkügyi egyezményt

fogadnak el. A Magyar Népköztársaság képviselőiben Némety Béla, a Magyar Népköztársaság svájci követe vezetésével 5 tagú magyar küldöttség vesz részt az értekezleten.

Bizalommal, megbecsüléssel és szeretettel fordul dolgozó népünk a pedagógusok felé

Pedagógus nagygyűlés Szegeden

Vasárnap már a reggeli órákban a város pedagógusainak népes csoportjai igyekeztek a feldíszített Szabadság-mozi felé. Ebben az esztendőben is egész dolgozó népünk őszinte szeretettel köszöntötte ifjúságunk nevelőit. A nagygyűlésen megjelentek a város általános- és középiskoláinak tanítói és tanúrai, óvodák, ifjúsági vezetők és még sokan mások. Pontosan 9 órakor foglalta el helyét a nagygyűlés elnöksége a virágdíszbe öltözött színpadon. A nagygyűlésen résztvett és felszólalt Ladányi Benedek elvtárs, az MDP Szegedi Bizottságának első titkára. Az elnökségben foglalt helyet Balogh István elvtárs, az MDP Szegedi Bizottságának titkára, Tombác Imre elvtárs, az MDP Szegedi Bizottságának tagja, a Városi Tanács v. b. elnökhelyettese, Boros Tamás elvtárs, az Oktatásügyi Minisztérium fősztályvezetője,

Kiss László elvtárs, a SZOT Csongrád Megyei Tanácsának tagja, Úhrós János elvtárs, a Pedagógus Szakszervezet Területi Bizottságának elnöke, Harmath István elvtárs, a Városi Tanács oktatási osztályának vezetője, Baróti Desző elvtárs, a Szegedi Tudományegyetem rektora, Lerner Károly elvtárs, a Pedagógiai Főiskola igazgatója, Farkas Istvánné elvtársné, az MND SZegedi szervezeteinek elnöke, Toldy István elvtárs Kossuth-díjas nevelő és még többen mások.

A himnusz elhangzása után Harmath István elvtárs, a Városi Tanács oktatási osztályának vezetője nyitotta meg az 1956. évi pedagógus nap alkalmából rendezett pedagógus nagygyűlést. Ezután Tombác Imre elvtárs, az MDP Szegedi Bizottságának tagja, a Városi Tanács v. b. elnökhelyettese mondott ünnepi beszédet.

Tombác Imre elvtárs ünnepi beszéde

— Közéletünk valamennyi területén, így a nevelés területén is a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának szelleme határozza meg további munkánk irányát. Pedagógusok is sokat tanulhatnak a XX. kongresszus anyagából, s annak tapasztalatait további eredményes munkájukhoz fel kell használniuk. A XX. pártkongresszussal foglalkozó konferenciák egyik általánosítható tanulsága éppen az, hogy a pedagógusok is — fozokozott érdeklődéssel és aktivitással tanulmányozzák a történelmi kongresszus anyagát. Rövid idő telt el a kongresszus óta, de az oktatónévelőmunkában máris érezeti hatását. Elmondhatjuk, hogy a kongresszus óta a pedagógusok lendületesebb munkája tapasztalható, a feloldottságnak-egészséges erjedési folyamata indul meg. Meg kell állapítanunk, hogy az 1953 júniusi határozatok után a jobboldali elhajlás hatása alatt a pedagógusokban is a bizonytalanság jelei mutatkoztak meg. A márciusi határozatok csak részben oldották fel ezt a bizonytalanságot, valójában a XX. kongresszus határozatai mutatták meg világosan, félreérthetetlenül, hogyan kell munkálkodnunk, hogy mielőbb felépítsük hazánkban a szocializmust.

Most, a pedagógusok napján ezeknek a gondolatoknak jegyében vizsgáljuk meg pedagógusaink munkáját. A mi társadalmunk tisztelettel és megbecsüléssel veszi körül a pedagógusokat. Ez természetesen is, hisz a pedagógus munkája rendkívül nagy kihatással van társadalmunk életére. Ő formálja az új embert, s az ő munkája nyomán dől el a harc a kommunista társadalom és kultúra melletti megvalósításáért. Embert formál és művészi hivatottsággal alakítja az ifjú szíveket és fiatal lelkeket. Nehéz feladat ez. Társadalmi rendszerünk gyors és mélyreható változásai, a tudomány, valamint a tanítási és nevelési módszerek újragörű fejlődése olyan feladatok elé állították pedagógusainkat, amilyenek eddig soha nem álltak előttük.

Pedagógusaink nagy többsége becsülettel helytállt a nagy feladatok megvalósításában. Felismerték a szocializmus építésének nagy-szerű perspektíváját, lelkiismeretesen és szorgalommal értek el a szak-tárgyak ismeretanyagát, a marxizmus-leninizmus szellemének megfelelően. Szívesen és mind általánosan alkalmazták az oktatás és a nevelés új és fejlettebb módszereit. Ez töb-

bek között abban is megmutatkozik, hogy nem sablonosan, nem egyszerűen lemásolva, hanem gondolkodva, a mi sajátos viszonyainknak megfelelően, hasznosan alkalmazták a szovjet pedagógiai elméleti és gyakorlati útmutatásait. Mindezeknél túlnyomó részben eredményes munkájukhoz fel kell használniuk. A XX. pártkongresszussal foglalkozó konferenciák egyik általánosítható tanulsága éppen az, hogy a pedagógusok is — fozokozott érdeklődéssel és aktivitással tanulmányozzák a történelmi kongresszus anyagát. Rövid idő telt el a kongresszus óta, de az oktatónévelőmunkában máris érezeti hatását. Elmondhatjuk, hogy a kongresszus óta a pedagógusok lendületesebb munkája tapasztalható, a feloldottságnak-egészséges erjedési folyamata indul meg. Meg kell állapítanunk, hogy az 1953 júniusi határozatok után a jobboldali elhajlás hatása alatt a pedagógusokban is a bizonytalanság jelei mutatkoztak meg. A márciusi határozatok csak részben oldották fel ezt a bizonytalanságot, valójában a XX. kongresszus határozatai mutatták meg világosan, félreérthetetlenül, hogyan kell munkálkodnunk, hogy mielőbb felépítsük hazánkban a szocializmust.

— Ezek a pozitív vonások — folytatta Tombác elvtárs — nem maguktól alakultak ki, nem valami véletlenszerűség jellemzi őket, hanem az a határozott felismerés, hogy a társadalom tudatának átforgalmazása — mely a legnehezebb nevelői feladatok közé tartozik — maguknak a nevelőknek is felelősségteljes feladatuk. Ezt a munkát nagyon megkönynyítette és előreindította az a tény, hogy nevelőinket a mai társadalom már nem tekint a nemzet napszámosainak, hanem a társadalom kiváló szakmunkásaiként megbecsüli őket. Ez az értékelés nemcsak erkölcsi vonatkozásban mutatkozik meg, hanem abban is, hogy pedagógusaink fizetésének rendezésével — különösen a tanyai és a falusi pedagógusok — anyagi helyzetüknek megjavításával anyagi könnyebbséget teremtett. Érezni kell a nevelőknek évről évre, hogy a jutalmazások, a különböző szociális juttatások mind kormányzatunk gondoskodásának jelei. Ezen a napon az egész ország dolgozó népe, Szeged város dolgozói is, szívből köszöntik és ünneplik az óvodák, az általános- és középiskolák, a technikumok, a különböző szakiskolák, a főiskola és az egyetem nevelőit.

A tanév eredményei és az iskolalátogatások során szerzett tapasztalataink azt mutatják, hogy az általános és középiskoláinkban javult az oktató- nevelő munka. Nevelőink nagy többsége odaadással, lelkiismeretesen, tanítványai iránti szeretettel végzi munkáját. Kevés kivételtől eltekintve tanítási órákra alaposan és rendszeresen felkészülnek. Nagy gondot fordítanak a tanított anyag alapos megértésére, szemléltetésre. A begyakorlott és megszokott módszerek mellett sokan állandóan újabb és újabb módszereket alkalmaznak. A szilárd ismeretek nyújtása, a logikus gondolkodásra való nevelésben jelentős eredményeket értek el. Pozitívan kell értékelni nevelőink oktatási munkáját, hogy a tan-

év folyamán fokozottabb figyelemmel kísérték a munkás és paraszt származású tanulók tanulmányi problémáit. Ennek eredménye az, hogy a munkás származású tanulók félévi tanulmányi átlaga 3.46, ami igen jó eredménynek mondható. Sajnos, elmaradt emögött a paraszt származású tanulók tanulmányi átlaga, mely 2.87 százalék. Önmagától adódik a további feladat; tovább kell javítani az eredményt.

Középiskoláinkban a félévi tanulmányi átlag 3.27 volt. A munkás származású tanulóké 3.12, a paraszt származásúaké 3.11. Legjobb tanulmányi átlaga volt a Tömörkény István Leánygimnáziumnak (3.26), s a Tanítóképzőnek (3.24). A technikumok tanulmányi eredményei — bár bizonyos fejlődést mutatnak is — gyengébbek az előzőeknél. Örmömel üdvözölhetjük azt a munkát, amelyet pedagógusaink az Állami Zeneiskolában végeznek. 480 gyermek ismerkedik a különféle hangszerekkel, zenevel. Az iskola jó munkája emeli népünk műveltségi színvonalát és itt nevelik a hangversenyek, a színházak műértő közönségét is.

Ezek az eredmények úgy alakulhattak ki, hogy nevelőink megértették a munkás és paraszt származású tanulók segítésének szükségességét. Az egyéni foglalkozás, a tanulószerzőkorepetálás módszerével tartalmat adtak ennek a munkának. Hiba az, hogy ezt a munkát néha kampányzerűen, nem minden iskolában és nem minden nevelő végzi el. Az a helyes, ha a munkás és paraszt származású tanulókat — nem alkalomszerűen — állandóan segítik.

Oktató munkánkban fel kell figyelniük néhány általánosnak mondható hibára.

A tanítás anyagának a gyakorlati, a termelés és az élettel való összekapcsolása területén csak kezdeti eredményeink vannak.

Ez a hiba egyrészt abból adódik, hogy a fejlődés, a tudományos alapokra helyezett mezőgazdaságunk, valamint a szocialista jellegű iparunk célkitűzéseit nevelőink is inkább csak elméletből ismerik, ezekkel létszerű közvetlen kapcsolatuk nincs. Másrészt adódik abból, hogy a középiskolák diákjainak szülei — s így maguk a diákok is — idegenkednek a középiskola elvégzése után termelő munkába bekapcsolódni. Ezen a helyzeten feltehetően változtatni kell. Folytatni kell az állami gazda-

(Folytatás a 2. oldalon.)